

چهارشنبه

چه بسا که پشیمان شوند...

خداوند در آیه ۵۲ سوره می فرماید: «کسانی که دل‌های بیمار دارند را می‌بینی که با این استدلال که می‌ترسیم از ناحیه‌ی مخالفت با یهودیان و مسیحیان، مشکلی برای ما ایجاد شود، در دراز کردنِ دستِ دوستی به سمت آنان، بریک دیگرپیشی می‌گیرند. چه بسا که خداوند فتحی را نصیب مؤمنان سازد تا آنان از آن چه در دل داشتند، پشیمان شوند».

آری؛ در جامعه‌ی اسلامی، بیماردلانی وجود دارند که از یک طرف ترس از دشمن و نگرانی از عداوت‌هایش، و از طرف دیگر امید به دستاوردهای دنیایی سازش با دشمن، در جهت برقراری سازش بین جامعه‌ی اسلامی و دشمنانش تلاش می‌کنند.

تداوم چنین خطی در طول تاریخ اکنون در جامعه‌ی برآمده از انقلاب اسلامی مشاهده می‌شود. گروه‌هایی در دوره‌های مختلف جمهوری اسلامی وجود داشته‌اند که همواره به دنبال پیدا کردن «نقاط و اهداف مشترک جمهوری اسلامی

با آمریکا» و تغییر وضعیت کشور از «دشمنی سرسختانه با آمریکا» به «رقابت در عین دارا بودن منافع مشترک با آمریکا» بوده‌اند. اظهارات اخیر مقام معظم رهبری، نشان‌دهنده‌ی زنده و فعال بودن این خط است. ایشان فرمودند: «آمریکایی‌ها به وسیله‌ی سفیرشان از سفیر ما در عراق درخواست کردند که بیايید

بنشینیم درباره‌ی داعش با هم هماهنگی کنیم. سفیر ما این را منعکس کرد؛ بعضی از مسئولین ما هم حرفی نداشتند. من مخالفت کردم». اگر چه در هفته‌های اخیر، صدای رسانه‌هایی که از همکاری با آمریکا برای سرکوب جریان مشکوک داعش در عراق دم می‌زدند، به گوش مردم می‌رسید، اما بیانات رهبری نشان‌دهنده‌ی امتداد این جریان به سطوح بالاتر بود.

وقوع حادثه‌ی رسوای مک فارلین در سال ۶۵، همکاری‌های پنهان امنیتی و اطلاعاتی در مسائل منطقه‌ای در برهه‌های مختلف و ایجاد فشار برای همکاری با آمریکا در جریان اشغال افغانستان، نمونه‌هایی دیگر از چنین همکاری‌هایی با غرب بود که تنها ثمره آن را مقام معظم رهبری این گونه جمع‌بندی می‌کنند: «متهم شدن جمهوری اسلامی به تذبذب در افکار عمومی ملت‌ها و دولت‌ها».